

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: LXXXV. Cur Canones p[o]enite[n]tiales reip[s]a & no[n] vsu/ iam diu
in semet mortui & abrogati/ adhuc tame[n] pecuniis redimuntur/ per
concessione[m] indulgentiaru[m]/ tanq[ue] viuacissimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

avaritia; & pessimos mores, nobis offensum (heu solo timore
pœnæ) honorat sacerdotiū.

¶ CON: LXXXII.

Cur Papa nō euacuat purgatoriū/ ppter sanctissime
mā charitatem/ & lūminā animarū necessitatē/ vt
causam oīm iustissimā/ si infinitas animas redimit
ppter pecuniā sanctiss: ad structurā Basilicę/ vt
causam leuissimā.

Hanc questionē non Papa, sed Quæstiones excitant, quia
vt supra dixi, Nulq̄ legitur Sūmi Pontificis super hac re vllū
decreū, ideo respondeant illi ad eam, qui suscitauerūt, Ego ad
omnes istas questiones vno verbo respondeo in, q̄m p Pon-
tificū honore fieri p̄t, videlicet, q̄ nemo eos informat rei veris-
situdinē, & frequenter fit, vt male narrantibus, male concedat.

¶ CON: LXXXIII.

Cur pmanēt Exequię & Anniversaria defunctorū/
& nō reddit/ aut recipi permittit beneficia/ p illis
instituta/ cū sit iā iniuria p redēdis orare.

Multos scio a questione fatigatos mecum, & multis eua-
sionibus frustra a nobis laboratū, diximus etiam, si euolarent
anime, tū officia instituta p illis, iam i laudem dei cederent, si-
cut fit, dum pueri & infantes decedunt, Alius aliter, sed nullus
fuit satis, Tandem cepi disputare, & negare illos sermones esse
veros, vt vel sic elicerem tandem a doctiorib⁹, qd hic respon-
dendum foret.

¶ CON: LXXXIII.

Quę illa noua pietas dei & Pape/ q̄ impio & in-
imico/ ppter pecuniā cōcedūt/ animā piā & ami-
cam dei redimere/ & tñ ppter necessitatē ipsius met-
pię ac dilectę anime/ non redimunt eam gratuita
charitate.

¶ CON: LXXXV.

Cur Canones penitētiales reip̄a & nō vsu/ iam diu
in semet mortui & abrogati/ adhuc tamē pecunijs

redimuntur/ per concessionē indulgentiarū/ tanq̄
viuacissimi.

¶ CON: LXXXVI.

Cur Papa/ cuius hodie sunt op̄s opulentissimi
Crassis crassiores/ non de suis pecuniis magis/ q̄
pauperū fidelium/ struit vnā tm̄ Basilicam sancte
Petri.

Ad hāc quidē & similes ego dico, nō ē nostrū iudicare vos
lunatē Papę, sed tm̄ mō ferre, etiā si q̄ fuerit iniquissima, vt sup̄
dixi, Veni monendus tm̄ est, & p̄cones venias, vt non detur
tam manifesta occasio populis loquēdi, sicut olim Heli sacra
dos fecit, vt p̄pter filios suos, homines deceraret sacrificio d̄i.
Si tm̄ mens Papę vnq̄ fuit, Eccl̄iam Sancti Petri, tot pecuniis
corralis edificari, & non potius eorū, qui facilitate eius, i suum
lucrum abusiūtur, Non est necessē literis tradere, quid passim
de structura illa fabulentur, det d̄s vt mentis, non diu po
terit ista exactio prospera esse.

¶ CON: LXXXVII.

Quid remittit/ aut participat Papa iis/ qui per con
tritionē perfectam/ ius habent plenarię remissionis
& participationis:

Hęc inde venit, q̄ multi etiā Iuristę nescire se dicant, quid
sit remissio culpę per Claves, de qua supra meū sensum dixi.

¶ CON: LXXXVIII.

Quid adderetur Eccl̄ię boni maioris/ si Papa sic
cur semel facit/ ita centies in die cuiuslibet fidelium/
has remissiones & participationes tribueret.

Hic mire mira, alij cōem Thezaurum fingūt, qui p̄ in
dulgentias augeatur. Et ideo si homo septies in die remissionē
plenariā obtinet, vt in vrbe potest fieri, tāto plura bona con
sequetur, Hij sibi p̄p̄s contrarij sunt, q̄ indulgentię sint exp̄
siones Thezauri scđm eos, ergo non collectiones. Alij iuxta
diuisionē continui in infinitū, remitti putant p̄ctā, sicut diuis
d̄tur in semper diuisibilia signū, Ita remittitur p̄ctā, semp res
missibilia vltērius, licet semper maiora fiant, Ego fateor me
nescire quid dicam.

Pj